

PETUR MITTÚN

ÍTRÓTTURIN SKAL
FINNA EITT
FELAGS STEV

Nýsetti aðalskrivarin í Ítróttarsambandi Føroya, Petur Mittún, sær tað sum eina av sínum størstu avbjóðingum at fáa tær ymsu ítróttargreinarnar at finna eitt felags stev

Terji Nielsen

Tann 1. mars tekur Petur Mittún við starvinum sum aðalskrivari í Ítróttarsambandi Føroya. Talan er um eitt nýtt starv, og aðalskrivarin skal dagligu leiðsluna av ÍSF og ítróttini í Føroyum. Sjálvur heldur hann, at talan er um eina stóra avbjóðing við nógvum møguleikum fyri menning.

Freistandi við heilt nýggjum starvi

– Onkur spurdi meg, um eg hevði sæð starvslýsingina, og tað hevði eg, men eg hevði ikki hugsað so nógv um tað. So spurdi onkur annar og helt, at tað var akkurát eg. Eg hugdi so nærri eftir starvslýsingini, og eg helt, at tað ljóðaði spennandi og søkti. Fyri meg ljóðaði tað áhugavert, at talan var um eitt heilt nýtt starv, sum man skal vera við til at forma sjálvur, greiðir Petur Mittún frá.

Hann heldur, at tað er ein ótrúliga spennandi uppgáva, ið liggur fyri framman í at sameina ítróttina í Føroyum og eisini at vera við í altjóða samstarvi.

Sjálvur hevur Petur Mittún verið partur av føroyska hondbólts-umhvørvinum í nógv ár. Hann hevur verið venjari í nógv ár, og seinasta árið hevur hann verið settur hondbóltsmennari hjá HSF. Men hetta verður nú lagt á hillina.

– Eg havi sagt farvæl við hondbólt á høgum stigi. Tað var eitt krav, at eg ikki virkaði sum venjari, og tað skilji eg væl, hóast tað er lógið at siga hondbóltinum farvæl, tí tað

» **Eg ætli mær eisini at fáa sersambondini at samstarva innan elituvenjing. Tað vil til dømis siga, at nøkur av smærru sersambondini kunnu samstarva um eitt nú ein felags fysiskan venjara og so framvegis**

hevur fylt so nógv í mínum lívi og í mínari familju, sigur hann.

Hann dylur heldur ikki fyri, at hann sjálvandi hevur hollan kunnleika til hondbóltin í Føroyum, meðan kunnleikin til hinar ítróttargreinarnar ikki er eins stórur. Tó havi eg altíð fylgt væl við í flest øllum ítróttargreinum.

– Fyrstu tíðina fari eg tí at brúka nógv orku uppá at tosa við øll sersambondini og seta meg inn í teirra umstøður, og eg fari eisini at hyggja nærri eftir, hvussu ítróttarsambondini í grannalondum okkara arbeiða, sigur Petur Mittún.

Samstarv er neyðugt

Tað er eingin loyna, at tað var eitt ávíst innanhýsis stríð millum sersambondini fyri lítlum ári síðani, og Petur Mittún sær tað eisini sum eina týðandi uppgávu at fáa eitt betri samstarv millum sersambondini.

– Tann kanska allarstørsta avbjóðingin verður at fáa sersambondini at finna eitt felags stev. Tað er eingin loyna, at eg sjálvur komi úr Hondbóltssambandinum, sum hevur verið í andstöðu í mun til meirilutan av sersambondunum, men tað stríðið havi eg so ikki verið partur av.

Petur Mittún heldur somuleiðis, at tað eru góðir møguleikar fyri, at sersambondini í nógv størri mun enn áður kunnu samstarva á fleiri økjum, og tað er nakað, sum hann fegin vil virka fyri.

– Eg ætli mær eisini at fáa sersambondini at samstarva innan

elituvenjing. Tað vil til dømis siga, at nøkur av smærru sersambondini kunnu samstarva um eitt nú ein felags fysiskan venjara og so framvegis, vísir hann á.

Saknar kjak

Sjálvur heldur Petur Mittún eisini, at tað kundi verið nógv størri kjak um nógv viðurskifti innan føroyskan ítrótt, og eitt kjak, sum hann saknar, er, um man ov týðliga skal noyða børn at velja millum ítróttargreinar.

– Vit siggja í dag, at tað eru fleiri ítróttargreinar, har tað verður kravt, at børnini velja aðrar ítróttargreinar frá, og tað haldi eg vera púra skeivt. Tí vil eg fegin, at vit fara undir eitt kjak, um tað er rætt, at vit ov týðliga noyða børn at velja millum ítróttargreinar. Sjálvur haldi eg, at børn duga at siga frá, um tað blívur ov nógv av tí góða, sigur hann.

Petur Mittún hevur sum eitt annað mál, at man skal fara undir eitt sonevnt ítróttar-miðnám í Føroyum.

– Eg haldi, at tað hevði einki gjørt, um ÍSF kann vera við til at seta á stovn eitt ítróttar-miðnám, sum til dømis kundi verið á Kambsdali og í Tórshavn. Tað vil siga, har man kann í stóran mun hava nógv generella venjing og venjingar ástøði. Tað er vanligt í londunum kring okkum, og vit eiga eisini at gera tað møguligt her í Føroyum, heldur hann.

Nýtt hús og meiri sjónlig

Tað hevur leingi verið práttað um